

det, som dikterer vor Holdning til disse Spørgsmaal. Og naar det ærede Medlem i sin Tale henvender sig til den politiske Side, som jeg tilhører, eller de Næringsveje her i Landet, som han mener; at jeg gør Fordring paa at repræsentere, vil jeg sige, at saa er hans Stilling ogsaa selvfølgelig. Den er da kun den at drive Agitation, at forsøge om muligt at fiske ved Hjælp af denne Agitation. I den Anledning lægger det ærede Medlem over sine Foredrag en i høj Grad industrivenlig Farve og er om muligt mere industrivenlig end Industrien selv, ganske som en Kollega til ham forleden, da det drejede sig om Udlaan til Haandværksmestre, var mere mestervenlig end Mestrene selv, og ganske som den anden Kollega, hvor der er Tale om det nationale Arbejde, er mere national end de, man kalder nationale Chauvinister. Det er det, der giver Agitationen sit bestemte Præg, og jeg bryder mig derfor ikke om at komme længere ind paa disse Foredrag, for jeg nærer ikke ringeste Frygt for, at det Fiskeri, der der drives, vil lykkes. Alle disse Spørgsmaal, der ere rejste, ere rejste af Folk, som vel vide, hvad de gøre, kende de Folk, der tale paa Rigsdagen, og de Anskuelse, der ligge bag det ærede Medlem og hans Parti, og vide, at de aldrig nogen Sinde i dem have fundet Støtte hverken for Arbejdsgiverstanden eller for Industrien som saadan. De pleje at blive skældte ud for Kapitalister, saa de vide, hvilken Vægt de skulle tillægge saadanne Udtalelser fra den Side. Men det var for mig af betydelig Interesse at høre, at man anlægger sine Foredrag paa den Maade, for det viser, at de Krav og Interesser, som vi paa vor Side have bragt frem, nu anses for tilstrækkelig betydningsfulde til, at ogsaa Socialdemokraterne ville lægge sig efter at tale, som om de støttede dem, og om muligt konkurrere med os andre i Iver for at støtte dem. Og det er mig højst tilfredsstillende. Jeg har ved tidligere Lejligheder altid sagt, at hvis det kom til denne Konkurrence, nærede jeg ikke Frygt for den. Men jeg finder det ganske heldigt, at Socialdemokraterne underkaste sig den Forvandlingens Lov, som hele denne Tone paalægger dem. De ville umulig kunne opretholde deres Partis oprindelige kapitalfjendtlige Karakter, naar de slaa ind paa de Veje. Derfor finder jeg denne Optræden heldig, bifalder den af mit ganske Hjerte og skal ikke bebrejde dem den. Jeg skal kun tillade mig som her at sige rent ud, hvad jeg tænker om den.

Jeg tror ikke, at jeg behøver at blive nogen Methusalem for at opleve, at vi ogsaa paa Spørgsmaalet om Toldlovgivningen, som det har interesseret mig at høre debatteret her i de korte Bemærkninger, at se Socialdemokraterne gøre gældende, at det egentlig er dem, der have opfundet alt det, der fra vor Side er gjort gældende, at de ere de egentlige Forsvarere af den Beskyttelse ogsaa i Form af Told, som dansk Næringsliv har Krav paa. Jeg finder det højst troligt. Naar man kender Udviklingen i Verden, ved man, at Socialdemokratiet er den naturlige Reaktion mod det Frikonkurrence- og Frihandelsystem, som gennemførtes for halvandet Hundred Aar siden eller saa. Dertil er Socialdemokratiet den fuldstændige Modsetning, og det Navn, som de, der hidtil have kaldt sig frihandelsvenlige Socialdemokrater, tillægge sig, lider af en lige saa besynderlig indre Modsetning, som vilde fremkomme, hvis man vilde tale om en fortrukken Afholdsmand. Ogsaa af den Grund føler jeg mig tryk for, at den Tid ikke er fjern, da man fra den Side vil søge at konkurrere med os ogsaa paa dette Område. Jeg siger Velkommen, jeg skal her modtage dem med lige saa aabne Arme som dem, hvormed jeg nu modtager dem som Medhjælpere i de andre Spørgsmaal.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg vil blot rette en Fortalelse i mit Svar til det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Wilmann). Mit Svar var i Hovedsagen rigtigt, men Forholdet er, at der kun rent undtagelsesvis vil komme til at foregaa Persontrafik ud over Valby, den vil foregaa fra Klampenborg Station og Nordbanestationen, indtil Boulevardbanen bliver færdig.

Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som stadig er saa angst for, at det skal tage for lang Tid med Indregningen af de 300,000 Kr. Det ærede Medlem erkender jo, at det ikke i Øjeblikket er mig muligt at give bedre Svar, end jeg gav, saa for saa vidt var der ikke meget at sige. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det drejer sig heller ikke om hele den Sum paa 300,000 Kr., naar der er Tale om store Vanskeligheder ved Indregningen. Sagen er nemlig den, at Halvdelen af denne Sum skal indregnes med de private Baner, og det kan hurtig lade sig gøre, der vil der ikke blive sær-